

15. - 16. máj U. S. STEEL pre Košice

U. S. Steel
2009
pre Košice

Do Hutníckej kvapky krvi sa zapojili skalní dobrovoľníci i prvodarcovia

„Mám z toho dobrý pocit...“

Dovedna päťdesiatdva železiarov, trinásť po prvý raz, sa posadilo v piatok, 15. mája, na odborné lôžka Hematologicko-transfúziologického oddelenia šačianskej nemocnice v poliklinike vo Vstupnom areáli U. S. Steel Košice. Podporiť Hutnícku kvapku krvi a dobrovoľne darovať najvzácnejšiu tekutinu na svete prichádzali už od skorého rána vysokopeciar, oceliari, valcovači, údržbári, finančníci, obchodníci, personalisti, kolegovia z Vonkajších vzťahov, zamestnanci dcérskych spoločností, ale i partnerských organizácií, spomeňme Zväz sluchovo postihnutých, a bývalí hutníci, dnes na za-

slúženom odpočinku. Medzi prvými predák údržby hotovného poradia teplej širokopásovej trate **Juraj Vizi**. „Už si ani nepamätám, kedy som krv daroval po prvýkrát. Tuším to bolo v osemdesiatom ôsmom. A zavolať som tentoraz aj svojho syna...“ **Juraj Vizi mladší**, pridžajúc si tampón na predlaktí prezradil, že je to už jeho druhý odber. Prvý absolvoval vlani v septembri. Spolu s kolegami z firmy, kde pracuje. A plánuje v tom pokračovať ďalej. „Zbavím sa starej krvi, pribudne nová,“ zavtipkoval na odbornom lôžku **Peter Chytil**. „Keď môžem, pomôžem. Zatiaľ mi krv vždy vzali. Bez problé-

mov.“ V piatok to už bolo po štyridsiaty piaty raz. **Slavomír Orosza** zo Zúšľachťovní zlákal na darovanie krvi pred rokmi kamarát z Oceliarnie. Odvtedy je pravidelným darcom. „Urobím dobrú vec a navyše si potvrdím, že som zdravý, fit. Teraz som sa dozvedel, že moja krv, mám nulku pozitív, pôjde pre novorodeniatko. No nepomôžte...“ „Sama seba som sa pýtala,“ nechala sa počuť **Alexandra Vavrouch Malinová** z útvaru Generálneho právneho zástupcu, „prečo som do vlnajšaja krv nikdy nedarovala. Stalo sa tak po prvýkrát až na minuloročných dobrovoľníckych dňoch. Chcela

Každý z potenciálnych darcov sa musel najprv podrobiť vstupnému vyšetreniu.

môcť pri organizovaní Hutníckej kvapky krvi, ako už neraz pri charitatívnych akciách košickej oceliarnie. Balil a rozdával tričká, bagety a minerálky, robil evidenciu. Darovať krv spočiatku neplánoval. „Má vzácnu krvnú skupinu, nulku erhá negatívnu, musíme si ho udržať,“ povedala položartom po tom, čo si Marek odkrútil povinné vyšetrenie pred odberom, **Edita Petrášová** z transfúzy, ktorá sa spolu s kolektívom kolegyň a primárkou **Annamariou Bratkovou** pričínila o to, že odbery boli plnené, bez zbytočne dlhšieho čakania.

„Poďakujte sa prosím všetkým, ktorí prišli darovať krv, i tým, ktorí túto peknú akciu zorganizovali,“ odkázala primárka oddelenia. „Je to naozaj pekný pocit.“

Magdaléna FECURKOVÁ,
foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**

Predák údržby **Juraj Vizi** prišiel spolu so synom **Jurajom Vizim ml.** (vpravo) darovať krv medzi prvými.

som sa do podujatia zapojiť, na brigádu v sobotu som však kvôli pracovnej zaneprázdnenosti ísť nemohla. Preto som sa rozhodla pre transfúziu. No a odvtedy sem chodím pravidelne, trikrát do roka.“

Štvrtý odber v poradí pribudol i na konto **Kataríny Szabó-Bartkovej** z divízneho závodu Radiátory a rúry. A to sa prvého, ako sama priznala, tak veľmi bála. Rozhodnutie však neolutovala a nezmenila. Chce pomáhať. Rovnako ako **Monika Uhrinová** z Predaja. „Mám z toho dobrý pocit. Je mi ľúto, keď ľudia trpia, vždy pomôžem, akoby som to mala v sebe zakorenene...“

Celkom spontánne si nechal pustiť žilou i **Marek Hatiar**, štipendista U. S. Steel Košice, študent štvrtého ročníka Leteckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach. Pôvodne prišiel po-

Na odborné lôžko sa celkom spontánne usadil aj štipendista USSK **Marek Hatiar**, študent Leteckej fakulty TU Košice.

„Ak treba, prídeme pomôcť znovu...“

Dobrovoľníkom v geriatrickom ústave sa májová sobota vydarila

„Z tohto veru nebude pršať... A keby aj, tak to bude iba zopár kvapiek...“ hovorili si medzi sebou pri pohľade na lenivo prevažujúce sa mraky na oblohe dobrovoľníci, ktorí sa v sobotu ráno zišli na dvore Vysokošpecializovaného odborného ústavu geriatrického sv. Lukáša v Košiciach na Strojárskej ulici. Zopár kvapiek vody, ktoré zo seba vytlačili, komentoval riaditeľ geriatrickej **Peter Pavlov** s úsmevom a poznámkou: „Spríchlo iba preto, aby

zábradlie pri vchode do ambulatnej časti geriatrickej, upraviť okolie – ostriať živý plot, pohrabať trávu, vyplieť kvetinové záhony a pozbierať odpad. Skupinky sa rýchlo rozprchli po areáli objektu.

Údržbár geriatrickej ústavu **Mikuláš Borecký** si „vzal na starosť“ kolegov údržbárov z oblastných dielni 2. „Vyhlíbneme diery pre betónové konštrukcie na lavičky, osadíme ich, zabetónujeme,“ vysvetľoval **Dušanovi Šípkovi**,

Dobrovoľníci sa domov rozchádzali s pocitom dobre vykonanej práce. Vidieť to aj na spoločnej fotografii.

Foto: **Ivan FLEISCHER**

Právnici vyplieľi aj hriadky z kvetmi a vyčistili zelené plochy.

Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**

bolo menej prachu a nám sa lepšie pracovalo.“ Mal pravdu. O chvíľu nebolo po zamračennej oblohe ani stopy a robota išla všetkým od ruky.

Gro brigádnikov tvoril tohto roku tím z právneho úseku spoločnosti, ku ktorému sa pridali znovu aj piati údržbári z divízneho závodu Mechanika. Prišli, ako povedali, dokončiť to, čo vlani nestihli. A samozrejme, nechýbali aj domáci, takmer dvadsiatka zamestnancov geriatrickej ústavu. Plán dňa bol jasný: osadiť betónové konštrukcie pre päť nových lavičiek, očistiť a namalovať

Adamovi Weiszovi a **Jozefovi Mlynářičovi**, na zručnosť ktorých sa mohol spoľahnúť. Lavičky, ktoré osadili minulý rok, sedia v zemi bezchybne. „Máme rušný deň, popoludní nás čaká ešte jedna práca, takže chceme byť rýchli,“ prezradil **Pavel Babej**, kým sa chopili roboty. On sa spolu s **Pavлом Petrášom** vybrali do garáže ústavu alebo miestnosti údržbárov „pre všetko“, ktorú si zaumienili popratovať.

Pri vchode do ambulancie geriatrickej sme pri čistení zábradlia od hrdze natrafili na **Jarmilu Moravčíkovú** a **Margitu**

Szökeovú z právneho úseku. Čo ich priviedlo na geriatricku? „Ktosi nahlas vyslovil návrh, aby sme tento rok prišli pomáhať práve sem a všetci sme sa tohto nápadu akosi prirodzene chytili,“ povedali. „Musíme si predsa navzájom pomáhať, v prípade starých ľudí to platí dvojnásobne.“

Drôtenej kefy sa chytil aj prezident spoločnosti **George F. Babcoke**, ktorý dobrovoľnícku sobotu spolu s manželkou **Kathleen** začal práve v geriatrickej ambulancii. Veľmi ocenil, že terasa i malý park pod ňou aj vďaka hutníkom slúži od minuloročného dobrovoľníckeho podujatia pacientom ústavu.

O niekoľko metrov ďalej sme s fúrikom naloženým pohrabanou trávou stretli právničku **Mariánu Grúňa**. „Starým ľuďom treba pomáhať,“ vyslovil svoj jednoznačný postoj k akcii. „Určite každý, ktorý sa ocitol na tomto mieste, má za sebou roky práce, ktorej veľa obetoval. Sú už na sklonku života, mnohí nevládajú, zaslúžia si našu pozornosť. Možno aspoň tým, že im trochu skrášlime prostredie.“

Záhony s kvetmi si vzali do parády

ženy. Rehoľná sestra **Štefana** šikovne okopávala i plela pri schodisku terasy, právničky o niekoľko metrov ďalej. Doma neostal ani generálny právny zástupca **John Wilson**, ktorý patrí spolu s manželkou **Marian** medzi pravidelných účastníkov dobrovoľníckych akcií.

Chlapi z divízneho závodu Mechanika odvidli kus dobrej roboty. Činili sa pri čistení garáže i osádzaní lavičiek. Vľavo generálny právny zástupca U. S. Steel Košice **John F. Wilson**.

Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**

Čas sa miňal milými krokmi

a rovnako rýchlo pribúdalo urobenej práce. Garáž i priestor pred ňou sa po viac ako štyroch hodinách zmenili na nepoznanie. Nepotrebnosti zmizli v pripravených kontajneroch, veci ešte použiteľné dvojica údržbárov očistila od nánosov prachu a pílnu a ochladne uložila, dlážku vyzametali... „Máme predsa housekeeping, vieme, čo je poriadok,“ žartovne poznamenal **Pavol Babej**. Zábradlie dostalo nový hnedý náter a živý plot čerstvý strih. Z trávnych plôch zmizol plastový odpad. „Potrápili sme sa hlavne s hĺbením diery pre betónové podpery. Natrafili sme na kamene i zvyšky betónových kusov po stavbách a tie bolo treba najprv porozbijať,“ vysvetľovala trojica „lavičkárov“. Partia správnych chlapcov z Mechaniky sa vzápätí ponúkala na ďalšiu pomoc. „Radi prídeme hoci kedy, treba len povedať,“ lúčili sa pri gulášoch. A pridali sa aj ďalší prítomní. Na terase potom spriadali plány pri akej príležitosti a kedy by sa mohli zas stretnúť... Už na jeseň?... Ak by to nevyšlo, o rok určite...
Iveta FIALOVÁ

Dobrovoľníci pomáhali aj v Zariadení núdzového bývania Arcidiecéznej charity v Košickej Novej Vsi

Plot i detské preliezačky ožili farbami

Aj dvor bývalého detského domova na Pofnej ulici v Košickej Novej Vsi, dnes Zariadenie núdzového bývania Arcidiecéznej charity Košice, v ktorom

s predsedom Rady odborov **Mikulášom Hintošom**. Toto miesto si vybral aj viceprezident pre výrobu **Patrick J. Mullarkey** s manželkou **Carol**, ale i pia-

dal medzi fahmi štetcom **Pavel Tököly** z marketingu. Dobrovoľnícky deň si nechal ujsť ani 74-ročný bývalý železiar **Teodor Laco**. „Človek ťažko zabúda na

nezaprel ani tenoraz a upozornil nás na stĺpy oplatenia, ktoré by potrebovali odborné ruky stavbárov. „Sú vykyvané, bolo by ich treba opraviť, plot by tak dostal lepší glanc,“ zhodnotil.

Arcidiecézna charita robí čo môže. Objekt, do ktorého sa presťahovali vlni deň pred štedrým večerom, majú v prenájme, priestranstvo okolo patrí mestu Košice. Doteraz sa im podarilo aspoň v časti budovy vymeniť staré okná za plastové. „Potrebovali by sme spojzdiť ďalšie kúpeľne, boiler, pomohli by aj zbierky trvanlivých potravín,“ načrtnol medzi rečou sociálny pracovník **Martin Škapinec**, ktorý pôsobí v krízovom centre štyri roky. Aj on sa v sobotu spolu s tunajším dobrovoľníkom **Martinom Baranom** pustil do natierania rakety – šmykľavky. Pomáhala aj kolegyňa **Dagmar Lukáčová**,

Tohto roku dobrovoľnícky deň podporili aj odboroví predáci. Vľavo bývalý železiar – dôchodca **Teodor Laco**. Aj po šesnástich rokoch sa cíti byť s firmou zviazaný.

Foto: **Ivan FLEISCHER**

Železiarom pomáhali i obyvateľky krízového centra. Na spoločnej fotografii aj so svojimi deťmi.

našo v súčasnosti strechu nad hlavou približne sto žien a detí, sa v sobotu dopoludnia hmýril červenými tričkami dobrovoľníkov. K takmer dvadsiatke ľudí z U. S. Steel Košice sa pridali najmenej rovnaký počet obyvateľov krízového centra. Objekt potreboval oživiť náter kovového oplatenia a po veselých farbách volali aj detské preliezačky. Bol to teda predovšetkým deň natierania.

V partii železiarov prevládali odborári - funkcionári odborového zväzu METALURG. Prišla väčšina predákov, aj

ti finančníci, medzi ktorými sme videli i manažera daňových implementácií **Johna Guida Bertocchiiho**. Do centra zavítal aj prezident U. S. Steel Košice **George F. Babcoke** s manželkou a rovnako ako v geriatrickom ústave, hoc iba nakrátko, chopil sa maliarskej štetky a pripojil sa k pracujúcim dobrovoľníkom.

„Prišiel som podporiť dobrú vec. Som rád, že mi to tento rok vyšlo, aj keď iba tak-tak, hlásil som sa už keď bola väčšina miest obsadená,“ pove-

kojektív a firmu,“ rozhovoril sa o dôvodoch svojej prítomnosti. „Po tridsiatich piatich rokoch to ani nie je jednoduché. Na dôchodku som od roku 1993, ale keď môžem, snažím sa dostať do blízkosti železiarní. Sadnem na električku a prídem si aspoň po naše podnikové noviny. Zaujímam ma, čo je vo firme nové. Ocelou východu poteším aj kamarátov,“ rozhovoril sa bývalý projektant, ktorého si možno ešte niektorí pamätajú aj ako vedúceho oddelenia konštrukcie. Odborník sa v ňom

Do malovania oplatenia sa s chuťou zapojili aj viceprezident pre výrobu **Patrick J. Mullarkey** s manželkou **Carol**. Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**

ktorá je so šiestimi rokmi praxe v centre služobne najstaršou zamestnankyňou. Pozná osudy mnohých žien a vraví, že najväčším problémom všetkých je práve bývanie. Podmienkou na získanie sociálneho bytu je trvalé zamestnanie. Podnájom? Drahé pre každú z nich. Nevláduz platíť.

Životné príbehy väčšiny tunajších obyvateľiek sú smutné. Mentálne postihnutá **Karolínka** v centre našla útočisko pred vlastným otcom, ktorý ju zneužíval, rovnako ako dvadsaťštyriročná **Natália**, ktorú naopak trápila rodina jej bývalého druha, s ktorým má pol-druharočnú dcéru. Otec malej **Danky** je vo výkone trestu a **Natália** sa pri rozprávaní o tom, ako ju jeho rodina ponižovala, objavujú v očiach slzy. „Tu je nám dobre,“ povie. Obidve v sobotu pomáhali ako vedeli a aspoň na chvíľu hádam zabudli na príkoria života.

Iveta FIALOVÁ

Na výkonoch a nálade neubralo ani premenlivé počasie

V útulku pre zvieratá nasadili dobrovoľníci vysoké tempo už od rána

Chlapi z Reliningservu si tak, ako vlni, privstali. Už o siedmej hodine ráno boli na mieste a pustili sa do roboty. Foto: **Milan KATUNSKÝ**

„Ráno to vyzeralo tak, že balíme a ideme domov,“ komentoval nevyspytateľné počasie riaditeľ pre servis ľudských zdrojov **Gabriel Bardiovský** vracajúc sa po krátkom občerstvení opäť do roboty. Smerom k budove, v ktorej raz bude veterinárna ambulancia. Spolu s **Gabrielom Lörincm**, riaditeľom SBS, pomocou motorových píľ odstraňovali z jej okolia kroviny, ktoré potom ženy odťahovali a vhadzovali do blízko stojaceho veľkokapacitného kontajnera. Skupine dobrovoľníkov z košickej oceliarnie i Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov sa ranná zamračená obloha, z ktorej sem tam sprýchlo, vôbec nepáčila. Našťastie, príroda si to rozmyslela a okolo desiatej hodiny už na rozľahlý areál vedľa železiarní pri Haniske páli slnko. To už mali chlapi z Reliningservu, dcérskej spoločnosti U. S. Steel

Košice, poriadny kus práce za sebou. „Sme tu už od siedmej,“ dal nám vedieť **František Joska** sledujúci po očku **Eugena Kováča** a **Pavla Fedora**, ktorí na obvodové múry starej ošarpanej budovy zručne nahadzovali hrubú omietku. „Postavili sme lešenie, pripravili si náradie, omietkovú zmes v miešačke a kým prišli ostatní, pustili sme sa do roboty.“ Postupovali rovnako ako pred rokom, keď v rámci dobrovoľníckeho podujatia Naše Košice dávali dokopy vedľajšiu budovu, vzdialenú len niekoľko metrov. Jej tvár sa zmenila na neuverenie. Okrem omietky už má i novú škridlicovú strechu, okná, nové rozvody elektriny...

O kúsok ďalej, za lúkou, celkom na hranici pozemku, ktorý má útulok pre najatý zatiaľ na desať rokov, sa vytrvalo snažili pokoriť na kameň stvrdnutú zem

Annamária Tothová sa popri inej robote venovala i hrabanju čerstvo pokosenej trávy. Foto: **Magdaléna FECURKOVÁ**

V útulku pre zvieratá sa zišla, akože inak, dobrá partia. Viaceri hutníci tu neboli po prvý raz. Foto: **Ivan FLEISCHER**

Jozef Jaško z Teplej valcovne spolu so svojim kolegom **Róbertom Rickom**. Čakanmi a lopatami hlbili do nepoddajnej pôdy pol metrové jamy. „Je poriadne sucho... Zrána pršalo, teraz je horúco, pod mrakom by bolo lepšie,“ utrel si pot z čela **J. Jaško**. Rukami vyberal z jamy, ktorá posluží na osadenie vodiacej tyče pre budúce oplatenie, kameň. Ani v polmetrovej hĺbke nebolo badať žiaden náznak nejakej vlhky. „Zdá sa, že ani dubáky tohto roku nebudú,“ predpovedal **R. Rick**. Lopota... Pripravený vrták bol na nič. Krátko po desiatej hodine dostali obaja kopáči posilu. Popasovať sa s tvrdou zemou a pomocou prišiel prezident košickej oceliarnie **George F. Babcoke** spolu s manželkou **Kathleen**.

Schýľovalo sa k obedu, no vyše štyridsať brigádnikov v robote nepoľavovalo. Na príľahlej lúke **Annamária Tothová** z odboru riadenie projektov spolu s ostatnými ženami zhrabovala pokosenú trávu, ďalšie sa činili pri nátere konštrukcie budúcej voliery pre mačky, iné fúrikmi odvážali nahromadený odpad, chlapi pripravovali betónovú zmes na zaliatie vodiacich tyčí.

„Je to pre nás veľmi veľká pomoc,“ potvrdila **Romana Šerferová**, šéfk občianskeho združenia Únia vzájomnej pomoci ľudí a psov, hľadiac na skupinu hutníkov v plnom pracovnom tempe. „Veľa sa toho od rána urobilo... Ďakujeme!“

Magdaléna FECURKOVÁ

Prvá stanovačka už koncom tohto mesiaca

V zoologickej záhrade vládla perfektná atmosféra

Zoológická záhrada v Kavečanoch, okolie Gazdovského domu, sobota 16. mája, krátko pred poľudním. Stanový tábor, ktorý v noci z 30. na 31. mája prichýli prvých tohtoročných osadníkov, je už takmer hotový. I prístrešok s ohniskom, kde sa bude dať posedieť a opiecť si niečo dobré pod zub, dostáva konečnú podobu. Už len vyvŕtať jamy a osadiť jeden - dva stoly a lavice. Väčšina oploštenia príslušného pozemku žiari novým zeleným náterom. „Nuž, klobúk dole,“ uznanlivo ohodnotila usi-

sa ďalej...“ A aj napriek pokročilému času, stále nezaháľali. Pri oškrabovaní a natieraní posledných metrov železného plotu sme zastihli partiu žien zo strediska majetok. Nechýbala medzi nimi ani **Zofia Sotáková**, ktorá sa deň predtým zapojila i do Hutníckej kvapky krvi. „Z nášho odboru prišlo pomôcť šesť žien,“ dala nám vedieť jej kolegyňa **Malvína Vargová**. „Super, že sme mohli so sebou zobrať aj deti. Teraz sú s dievčatami z Friga, ktoré sa o ne starajú, na obliadke ZOO.“ Dodala

Aj vďaka **Martine Hromotovej** (v popredí) a hutníckam zo strediska majetok dostal plot v blízkosti Gazdovského domu nový náter. Foto: **Milan KATUNSKÝ**

lovnosť bezmála tridsaťčlennej skupiny dobrovoľníkov domáca **Eva Malášová**. „Ešte ráno tu bola neprehľadná húštiná, teraz je tu na nepoznanie,“ prebehla očami priestor pri potôčiku, ktorý usilovné ruky zbavili krovin, vykosili a pohrabali. „Hutníci odvieďli dobrú robotu, keď skončili jednu, dožadovali

ešte, že partia bola takmer v rovnakom zložení na rovnakom mieste na brigáde aj vlani. So štetcom v ruke sa činila aj **Martina Hromotová**. Nevynechala vari žiadnu z dobrovoľníckych akcií košickej oceliarny. V ZOO bola dvakrát, vlani si vybrala útulok pre zvieratá. V plnom pracovnom nasadení sme tu zastihli aj

riaditeľa ZOO **Štefana Kollára**, manažéra pre lekársku starostlivosť o expatriates **Tomáša Kollára**, štipendistu **Mišela Batmenda** a **Máriu Hanobíkovú** a okrem iných aj štvorčlennú rodinku **Makroczyových**. **Petra, Jarmilu** a ich dve ratolesti, pravidelných účastníkov brigád. „Iba niekoľko kilometrov od Košíc a ste v úplne inom svete,“ nadržala sa hlava rodiny čerstvého vzduchu. Novo natretá lavica uprostred prístreška s ohniskom bola ich dielom. Dozvedáme sa, že všetci veľmi radi chodia na výlety do prírody, na stano-

Vítacie zariadenie uľahčilo robotu pri hĺbení jám potrebných na pevné usadenie stolov a lavíc pri prístrešku s ohniskom aj prezidentovi USSK **Georgeovi F. Babcockovi a riaditeľovi ZOO **Stanovi Kollárovi**.**

Foto: **Milan KATUNSKÝ**

Krátko po štrnástej hodine zavlečeli dobrovoľníci v košickej zoologickej záhrade - hotovo! Foto: **Ivan FLEISCHER**

vačky. Aj tento týždeň ich jedna čaká. „Táboráky musia byť, bez nich je život smutný,“ tvrdí Peter. Ak im do toho nič nepríde, radi by absolvovali jednu noc aj v novopostavenom tábore. Veria, že to vyjde...

Prezident košickej oceliarny **George F. Babcock** i jeho manželka **Kathleen** sa po brigáde v geriatrickom ústave, útulku pre zvieratá a krízovom centre pre matky s deťmi v Košickej Novej Vsi pridali k dobrovoľníkom v ZOO. Postavili spoločne ďalší stan a potom sa presunuli k ohnisku, kde dokončili osadzovanie stolov a lavíc. Krátko po trinástej si už všetci pochutnávali na dobrom guláši.

Magdaléna FECURKOVÁ

Cykloturisti sa nezapreli

Dobrovoľníci na cyklotrase sa najprv postavili pred fotoobjektív a potom po skupinách odišli na pridelené úseky poľnej cesty.

ci ich potom v rámci aktivačných prác odviezli na skládku. Najväčšiu partiu tvorila 15-členná skupina z útvaru generálneho manažéra pre environment. Prečo si vybral práve brigádu na cyklotrase, o tom nám jeden z nich, zástupca generálneho manažéra pre environment **Miloš Fodor** povedal: „Takmer všetci holdujeme športu a tak sme si povedali, ideme do toho. Nebola to povinnosť, rozhodli sme sa dobrovoľne podporiť správnu vec. Pomohli sme všetkým, ktorí majú radi prírodu. Hlavne však tým, čo si športom a najmä jazdou na bicykli snažia udržiavať kondíciu. Pre mnohých je to dobrý relax. Cyklistický chodník je prejavom nielen zdravého životného štýlu, ale aj šetrenia životného prostredia. Pri podobných akciách chceme pomáhať aj v budúcnosti.“

Do plastových vriec najprv zbierali kopy odpadkov z trasy.

Medzi dobrovoľníkmi sme stretli aj generálneho manažéra pre Výskum USSE **Michaela L. Simka** s manželkou **Melanie**. „Do tejto brigádnickej aktivity našej spoločnosti som sa zapojil aj vlani. Manželka bola chorá, ja som bol pomáhať v geriatrickom ústave. Obaja sme však vášniví cykloturisti. Na bicykloch sme si celú 30-kilometrovú trasu niekoľkokrát prešli, veľmi sa nám páči. Preto sme sa prihlásili práve na cyklotrasu,“ ozrejmil **M. Simko** svoje rozhodnutie pomôcť dobrej veci.

Milan KATUNSKÝ
Foto: autor

Dvojica brigádnikov pri triedení odpadu na krajnici cyklotrasy.

ulicu, kde tak isto budeme upravovať vstup z hlavnej cesty na cyklotrasu,“ načrtol plánovaný rozsah prác pre dobrovoľníkov. Medzi brigádníkmi boli nielen terajší zamestnanci U. S. Steel Košice, ale aj bývalí železiari, ktorí sú už na dôchodku. Jeden z nich, známy cykloturista, ktorý je víkend čo víkend, v lete i v zime vždy v prírode, **Jozef Mitaľ** sa nechal počuť ako prvý. „Keďže túto cyklotrasu dobre poznám a videl som, čo sa okolo nej nachádza, navrhol som pomôcť trasu vyčistiť v rámci brigády. Do dobrovoľníckeho podujatia sa zapájam každoročne. Včera som daroval krv, potom som prispel do zbierky šatstva a dnes som tu.“

Partia sa rozdelila na menšie skupinky, určili si úseky a začali s čistením. Odpad kládli do plastových vriec, väčšie kusy na kopy pri krajnici. Domá-

Až dvadsaťosem železiarov prišlo do Krásnej skrášliť cyklotrasu

Na tvár miesta - pole za Krásnou, smerom k obci Sady nad Torysou, sme prišli v sobotu v predstihu. Chceli sme totiž zachytiť príchod brigádnikov nielen autobusom, ale aj tých, ktorí prišli na bicykloch. Zatiaľ čo obloha nevestila nič dobré. Bolo pod mrakom a my sme si želali, aby nepršalo, lebo v daždi sa v prírode s hrablami a lopatami nerobí dobre. V pracovnom oblečení prišiel aj starosta mestskej časti Košice - Krásna **Marek Kažimír**, ktorý hneď na úvod prítomných informoval, čo sa bude na

cyklotrase Hornád - Torysa - Hornád robiť. „Ešte v uplynulom týždni sme v spolupráci s Kositom vyčistili a za pomoci ťažkých mechanizmov z tohto, poldruha kilometrového úseku cyklotrasy, odpratali čierne skládky. Do kontajnerov sme naložili 90 ton rôzneho komunálneho odpadu, ktorý sem navozili a vysypali nedisciplinovaní spoluobčania, a to aj napriek tomu, že ich o zákaze sypania smeti v tejto lokalite informoval oznam na tabuli. Niektorí ju však zničili. Po krajnici cyklotrasy ostalo ešte mnoho odpadkov, kusy železa, kamene, plasty, sklo, papier, handry a iný stavebný materiál, ktorý treba ručne vyzbierať. Zároveň chceme spevniť povrch cyklotrasy, preto budeme rozhrabávať, upravovať a vyrovnávať diery na ceste drveným asfaltom. Potom sa presunieme na ďalší úsek na Beniakovú

Naši zamestnanci
v materskej škole

Usmej sa na mňa, ja sa na teba už usmievam

U. S. Steel
2009
pre Košice

ná partia z Nákupu strategických surovín ešte nedorazila, večer sa dlho lúčili so svojím šéfom, generálnym manažérom Scottom Conleym.

Organizátori pozerali na mokrúce tričky dobrovoľníkov a húbali čo ďalej. Situácia sa zrazu vyriešila sama. Slnko vykuklo a dorazili aj dobrovoľníci. Nakoniec ich prišlo dvadsaťdva.

som aj nových ľudí, ktorí mali úprimnú snahu pomôcť tam, kde je to skutočne potrebné," povedal.

Plot stihli vyčistiť celý a namaľovali aj jeho väčšiu polovicu. Predtým bol ošarpaný, hrdzavý, opadávala z neho farba a teraz na ňom svieti nová zelená, takže splyva s prostredím a zároveň chráni. Žiaľ, ako nám povedala riaditeľ-

S dobrovoľníkmi sa odfoťil aj psík Biba, ktorý má rád deti. Používa sa pri canisterapii.

Na Ľudovej ulici v Košiciach to vyzeralo v sobotňajšie ráno na peknú letnú búрку. Generálny manažér pre kvalitu **Kerim M. Cetin** s manželkou stáli na jemnom daždi a vychutnávali si padajúce kvapky. Majú radi, keď prší. Svoje tri ratolesti nechali doma a prišli pomôcť natierať plot okolo Špeciálnej materskej školy na Ľudovej ulici. V Košiciach je to

Mária a Zuzana boli veselí, aj keď priznali, že spali málo. Pri maľovaní plotu sa rozhovorili. Aj o svojom šéfovi. „Prežil tu šesť rokov a všetkým bude za ním smutno. Bol za každú srandú. Mali sme veľa akcií, nedávno sme boli s deťmi aj so psami na Jahodnej. Minulý rok sme boli vďaka Scottovi Conleymu presne v tejto škôlke. Bol to jeho

ka škôlky, ešte aj v tejto pokojnej štvrti na sídlisku Terasa sa nájdu ľudia, ktorí plot prelezú a areál ničia. Minulý rok do záhrady nasadili kvety a kúpili nové preliezačky. Jednu v tvare žirafy, druhú, ktorá vyzerala ako veľký maco. Deti mali obrovskú radosť. Keď sa spolu s pedagógmi po letných prázdninách vrátili do školy, preliezačky boli zničené. Je to smutné, že sa niečo také stáva ľuďom, ktorí sa snažia urobiť niečo naviac. Zháňajú financie na dobudovanie areálu, robia tam mimo pracovného času, aby sa deti hrali v peknom prostredí. Vonkajší priestor je pre nich veľmi dôležitý. Mnohé tri autizmom, rôznymi psychologickými poruchami, telesnými postihnutiami a na dvore sa môžu hrať, vyšantieť. Nemôžu chodiť mimo uzavretý priestor.

Jednu z učiteľiek **Danu Majkutovíč**, ktorá je zároveň členkou združenia Usmej sa na mňa, sme zastihli pri tom, ako nakopávala kosačkou na trávu a odpratávala konáre. „Som nadšená, že priestor pre deti bude krajší, že budú mať kde pobehovať. Zvyknem kosiť po práci, a teraz záhradu veľmi nestíham, robievam dlhšie. Aj ľudia zvonku sa na nás dívajú inak, keď vidia ako sa tu robí a aj kolegyně chápu, že čo si robia, to budú mať. Podarilo sa dokončiť jeden celý úsek plotu, za čo sme všetkým veľmi vďační.“

Organizátorom akcie ďakuje aj zástupkyňa materskej školy **Monika Zubrická**. Stretli sa noví ľudia a možno si uvedomili, že sú aj iné než zdravé deti. Deň dobrovoľníkov v škole privítali aj z ekonomického pohľadu. Peňazi nie je nazvyš.

Kristína ZÁTHUREČKÁ
Foto: Jozef JAROŠÍK

Svoje sily spojili zamestnanci USSK, štípendisti a dobrovoľníci z Friga.

Nová klubovňa pre deti Čo všetko sa človek na dobrovoľníckej akcii dozvie... už čoskoro

Na začiatku bol nápad. Vytvoríť pre deti, ktoré sa po skončení školy potulujú po sídlisku Terasa, klubovňa. Detská organizácia Frigo urobila všetko pre to, aby získali priestor. Podarilo sa a malú prázdnu miestnosť začali premieňať na klubovňu. Atmosféra pohody sa začala čítať už keď vymaľovali steny pastelovými farbami. V sobotu „nabehli“ naši dobrovoľníci, medzi ktorými boli aj študenti, ktorí poberajú od spoločnosti štípendium. Každý dostal ochranné pomôcky a mohlo sa začať pracovať. Najprv zvesili okná, ktoré už skutočne potrebovali pomoc. Po vybrúsení dostali nový biely náter. Dobrovoľníci boli až podozrivô ticho, každý sa zahĺbil do roboty. Popri oknách museli vybrušiť a natrieť aj úplne zhrdzavené mreže.

Pri čistení okien sme našli manželku viceprezidenta pre ľudské zdroje **Beátu Pitorákovú**. So svojím manželom sú pravidelnými účastníkmi dobrovoľníckych podujatí. A prečo to robia? „Takáto akcia mi dáva dobrý pocit, že robím niečo pre druhých, či už je to organizácia alebo osoba, ktorá potrebuje pomoc,“ rozhovoril sa **Martin Pitorák**. „No a lepšie sa to robí v kolektíve, urobí sa väčší kus práce, je tu väčšia zábava a keďže je to plánované, človek si vie na to vyčleniť čas. No a to hlavné je, že niekomu pomôžeme, máme z toho aj s manželkou dobrý pocit.“

Róbert Schwarz, jeden zo zakladateľov Friga, je humanista, človek s ideálmi. Má rád deti. Organizuje pre ne tabory a rôzne podujatia. Povolanim je učiteľ. Ako sám hovorí, nie je technický typ. Preto aj poprosil školníka zo školy, v ktorej učí, aby sa prišiel pozrieť do budúcej klubovne a povedal, čo všetko budú dobrovoľníci potrebovať. Dú-

fal, že stihnú natrieť okná, položiť nové linoleum a zložiť stolový futbal pre deti. Nakoniec rozhodli, že linoleum počká a okná dostanú ešte jeden náter. Poprosil gymnazistov, čerstvých maturantov. Tí prídu do klubovne už túto sobotu. No a potom už nič nestojí v ceste tomu, aby do dverí zavítali prví náv-

No a na záver sme pri brúsení mreží vyrušili **Zoltána Baksaya**, generálneho manažera pre technický servis zákazníkom. Na priamu otázku, prečo pracuje v taký pekný deň povedal: „Aj malý dobrý skutok pomáha tomu, aby sa tento svet stal krajším. Myslím, že je fajn, keď sa snažíme vytvoriť pek-

Viceprezidenta pre ľudské zdroje **Martina Pitoráka** sme zastihli pri brúsení okien.

števníci. Deti, ktoré sa doma v paneláku nudia, potulujú sa vonku a nevedia čo s voľným časom. „Pre nás má deň dobrovoľníkov prínos pre dva dôvody. Prvým je fyzická práca, ktorú dobrovoľníci odvedú. Vďaka tomu bude klubovňa pre deti hotová oveľa skôr. No a ten druhý význam spočíva v tom, že ľudia spoznajú našu dobrovoľnícku organizáciu a vyskúšajú si, aké to je byť dobrovoľníkom, keďže my sme vyslovene len dobrovoľnícka organizácia. Pocity, keď človek robí niečo pre druhých, sú príjemné,“ tvrdí **Róbert Schwarz**.

né miesto pre košickú mládež. Minulé roky som robil na aktivitách pre starších ľudí a teraz som sa rozhodol vybrať sa opačným smerom a urobiť niečo pre mladých. Momentálne som tu sám, pretože moja snúbenica sa pripravuje na štátne skúšky.“ Dozvedeli sme sa teda, že Zoltán sa bude čoskoro ženíť. Nuž aj na to sú dobrovoľnícke podujatia dobré, viac sa spoznáme. Nezávisť sa na takýchto akciách stretnú neznámi ľudia a nájdu niekoho, s kým sa dá fakt dobre „pokecať“.

Kristína ZÁTHUREČKÁ
Foto: Jozef JAROŠÍK

Mária a Zuzana v pracovnom nasadení rozdávali aj dobrú náladu.

ich dobrovoľnícka premiéra. V USA je Kerim darcom krvnej plazmy. Z nemoci mu zvykli volať každých štyridsať dní. Bez nároku na odmenu vyučoval aj deti hrať tenis. Rovnako ako po minulé roky, prišiel pomôcť aj zástupca generálneho manažera pre strategické suroviny **Tim West**. Prácu pre komunitu si užíva, doma v USA zvykol pomáhať v škole, ale aktívne práce vonku si vyskúšal po prvýkrát tu, v Košiciach.

Okolo ôsmej sa teda zdalo, že príde na rad mokry variant a pôjde sa maľovať kuchyňa. Aj ľudí bolo pomenej, hlav-

nápad. Keď sme okolo jednej skončili, urobili sme si ohník, opekali a spievali až do večera. Dnes to na opekačku nevyzerá, skôr na posteľ,“ zdôverili sa.

Prišla aj jedna celá dobrovoľnícka rodinka. Kým manželka čistila plot kefami, deti im strážili dobrovoľníčky z organizácie Frigo. Jedna z nich sa vyjadřila, že má deti veľmi rada a čas strávený takýmto spôsobom ju teší. So svojou dcérou **Dianou** prišiel pomôcť viceprezident pre technológiu **Vladimír Jacko**. Akcia sa mu páčila: „Bol to pre mňa dobrý relax. Počasie vyšlo a spoznal

Dokážeme myslieť aj na ľudí v núdzi

Do zbierky
prispela aj
Kathleen Babcová

V klube dôchodcov Jeseň života bolo v piatok rušno. Členky klubu boli dynamicky „nahodené“ do červených dobrovoľníckych tričiek a triedili, čo prišlo. A nebolo toho málo. Boli sme pri tom ako manželka prezidenta U. S. Steel Košice **Kathleen Babcová** priniesla niekoľko vriec šatstva, veľké pojazdné autíčko a hračky pre deti v krízovom centre v Košickej Novej Vsi. So zbierkou jej pomohli ďalšie manželky manažérov. Krízové centrum pre matky s deťmi je len

jedným z množstva subjektov, ktoré Arcidieceza podporuje. Čisté šatstvo určite ocenia aj ľudia bez domova, ktorí predávajú časopis *Nota bene*.

Do klubu prišlo aj počas našej návštevy niekoľko ľudí s veľkými, plnými taškami. Väčšinou to boli ženy, jednu z nich, čerstvo po materskej, bola **Andrea Orechovská**. Sama hovorí, že tieto akcie sú fajn a doma má ešte jeden „vagón“ vecí, ktoré by mohla darovať. S ťažkou taškou sme zastihli aj usmiate **Drahoľavu Nagyovú** z BSC Europe, ktorá medzi dôchodkýňami našla známu tvár.

S dňami dobrovoľníkov má osobné skúsenosti aj **Kathleen Babcová**.

„Jednou z akcií, ktorú som doma aktívne podporovala bol beh pre charitu v americkom U. S. Steel. Sama viem, koľko práce to zaberie, robili sme na tom skoro šesť mesiacov,“ povedala.

Kristína ZÁTHUREČKÁ

Mamičky potešilo najmä šatstvo pre deti

„So zbierkou sme spokojní, aj napriek tomu, že ľudia prišli menej. Priniesli však to, čo naši klienti naozaj potrebujú,“ hodnotila dvojdňovú

Manželka prezidenta **Kathleen Babcová** (druhá zľava) priniesla pre charitu šatstvo a hračky.

Foto: Kristína ZÁTHUREČKÁ

akciu v sobotu krátko pred poľudním vedúca Charitatívno-sociálneho centra na Bosákovej ulici v Košiciach **Sona Hlaváčová**, ktorá spolu so svojím zástupcom **Jurajom Pavlíkom** pomáhala dôchodcom v priestoroch Jesene života pri triedení šatstva, obuvi a hračiek pre deti. „Viacerí ľudia si vypýtali na nás kontakt a chcú pomôcť aj v budúcnosti. V krízovom centre v Ko-

šickej Novej Vsi i na Bosákovej, kde je sociálny šatník, máme 24-hodinovú službu, takže na tieto miesta môžu byť šaty, posteľnú bielizeň, uteráky priniesť hocikedy.“ (Arcidiecezna charita: www.charita-ke.sk)

Zbierku si pochvaľuje aj **Alica Štaroková** z Arcidieceznej charity Košice. „Vyriešila nám naraz niekoľko problémov v krízovom centre. V súčas-

nosti tu máme tri mamičky tesne pred pôrodom. Chýbali nám pre ne výbavičky a detské kočičky. A to je vyriešené. Ďakujeme všetkým, ktorí dokážu myslieť aj na ľudí v núdzi.“ A my ešte dodáme, že vďaka za pomoc patrí aj bývalým železiarom – dôchodcom, ktorí výdatne pomáhali v piatok i sobotu.

Iveta FIALOVÁ